

Muzyka elektroakustyczna

To dzieła muzyczne oparte na syntetycznie wytworzonych dźwiękach lub na elektronicznie przetworzonych dźwiękach naturalnych

Narodziny muzyki elektroakustycznej miały miejsce na przełomie lat 40. i 50. [XX wieku](#), gdy w Paryżu i Kolonii, a także w USA powstały pierwsze instytucjonalne centra jej rozwoju – studia, w których dokonywano eksperymentów z mikrofonami, generatorami i [taśmą magnetofonową](#). Jednakże już w pierwszej połowie XX wieku przeprowadzano próby tworzenia muzyki za pomocą [dźwięków](#) wytwarzanych przez instrumenty elektryczne (np. [Theremin](#), [fale Martenota](#)) lub nagranych na płytach gramofonowych. W tej kategorii mieszczą się utwory wykorzystujące zarówno dźwięki syntetyczne, jak i tradycyjne brzmienia instrumentalne i wokalne.

Współcześnie w muzyce elektroakustycznej używa się różnych źródeł dźwięku, począwszy od naturalnych (wyłapywanych przez mikrofony), przez analogowe elektroniczne ([synteźtory](#)) i cyfrowe (generowane i przetwarzane komputerowo). Muzyka elektroakustyczna powstaje w bardzo skomplikowanym procesie produkcji artystycznej i technologicznej, a jej granice są płynne i dostosowują się do efektów innowacji technologicznych, których jesteśmy naocznymi świadkami.